

Rakušan zase lhal

- editor007 | 30. června 2024

ČESKO: Odložení vyšetřování případu střelby na filozofické fakultě začíná strhávat lavinu postupně prosakujících informací, které jsou ve zjevném rozporu s tím, co policie i ministr vnitra až donedávna tvrdili. Ale nejen to. Lhaní z nejvyšších míst, jak si ukážeme, pokračuje i nadále.

Bylo by to celé vlastně směšné, kdyby se to netýkalo tak závažné události, jakou je druhá nejhorší masová vražda v dějinách země. Horší bylo už jen řádění vojenského vysloužilce Martina Roháče a jeho loupežnické skupiny, které padlo za obět 59 nevinných lidí. Roháč přiznal pravdu až na mučidlech, a za své zřůdnosti skončil se zlamanými údy v kole, ale to se psal rok 1571.

Dnes máme nové tisíciletí a pravda už se říkat nemusí. Za lhaní, byť zjevné, krom mediální ostudy, nic dalšího nehrozí. A média byla, minimálně v této věci, v uplynulých měsících doslova umlčena. Kdo ale nemlčel, byl ministr vnitra Vít Rakušan, předseda hnutí STAN. K případu se opakovaně vyjadřoval, ale svá tvrzení postupně upravoval s tím, jak vycházely na povrch další, dosud utajované, skutečnosti. A v této praxi pokračuje, byť se intervaly mezi výroky a jejich následnými korekcemi politováníhodně zkrátily. Nyní již na pouhé hodiny.

Ve čtvrtek, 27. června, ve čtvrt na deset večer, cituje Rakušan na svém Twitteru pro Echo24 sebe sama. „Vím ze svých hovorů s policisty, že i oni sami, zejména ti, kdo se na zásahu přímo podíleli, se poctivě zabývají tím, jestli nebylo možné něco udělat jinak, lépe. Všechno nasvědčuje tomu, že předejít tragédii nešlo, jak už to u takzvaných osamělých střelců bývá.“ Přitom šlo o článek z téhož dne, pro který se pan ministr vyjádřil následovně. „Neměl jsem od policie žádné nadstandardní informace, které by nezazněly na jednání Bezpečnostního výboru nebo na tiskových konferencích policie k případu. Ministr nemá jakkoliv zasahovat do živých případů a to jsem vždycky respektoval.“

Krabice byla otevřena

Tak buď měl, nebo neměl. Ve svých vyjádřeních tak začíná připomínat pověstnou Schrödingerovu kočku, která se, z neznámých důvodů, dostala z matfyzáckých přednášek až do širšího kulturního povědomí mladé generace. Její životnost či neživotnost závisela, ve známém myšlenkovém experimentu teoretického fyzika Erwina Rudolfa Josefa Alexandera Schrödingera, na kolapsu vlnové funkce, spuštěném pozorovatelem. To byl vlastně také Rakušan. Nepozorována existovala v superpozici obou stavů zároveň, a o kočičím osudu rozhodlo až otevření krabice, a paradoxně zpětně.

A zde to není jiné. Rakušanovy výroky a vyjádření existovaly uplynulých šest měsíců, bez jakékoli verifikace se skutečným stavem věci, v pozoruhodné superpozici zároveň. Krabice byla nyní otevřena, a zdá se, že rozhodne o jeho dalším přežití. Že policie, a hned v několika ohledech, jemně řečeno, neříkala veřejnosti pravdu, přiznává nyní i sama. A to jsou jen ty věci, o kterých již víme.

Ministr vnitra Vít Rakušan ale nadále pokračuje ve své podivně schizofrenní póze, kdy hájí provedení zásahu a nepřipouští žádná pochybení, a to na základě informací, které, jak tvrdí, neměl, ale přesto se cítil k celé věci oprávněně opakovaně kategoricky vyjadřovat. Zároveň ale tvrdí, že do vyšetřování neměl pravomoc jakkoliv zasahovat, a toto vždy respektoval.

Informován neinformován, zasahoval nezasahoval, respektoval nerespektoval. A pokud někdo náhodou netvrdil pravdu, pak zajisté nelhal. Šlo pouze o nepřesnou interpretaci. Škoda jen, že opakovanou po dobu několika dnů, než se stala natolik nepřesnou, až byla neudržitelnou. Podobně,

jako tanečky okolo záznamu z kamer na fakultě, který nebylo možné shlédnout, ačkoliv to šlo, protože to tak řekla vrátná, které se na to zeptali, ačkoli po ní nikdo nic takového nežádal. Jeden aby si pomalu maloval graf vzájemných rozporů. Otázkou pak zůstává, na čem zde vlastně vůbec panuje shoda.

Aby to nakonec nebyla prostá rezignace Rakušana, Vondráška a Matějčka zároveň...

AUTOR: Pavel Cimbál

[ZDROJ](#)